

Мирјана Карановић одувијек је дизала прашину за собом. Врхунска глумица, према оцјенама релевантних, највећа свих времена на овим просторима, комплетни професионалац, жена која се не либи рећи оно што мисли, радити оно што жели и што сматра исправним, принципијелна и врло бритког језика, ствара неку врсту страхопоштовања. И код колега. И код новинара.

Личност је то која руши баријере. Која не познаје границе. Зна само за истину и она јој је водиља. У свом Београду и Србији ова храбра жена нападана је и оспоравана због "антисрпских ставова". Јер је играла улоге које сматрају антисрпским, јер је гласно осудила ратне злочине, међу којима и силовања жена, геноцид у Сребреници, подржала "Жене у црном"...

Контактирали смо јучер Мирјану Карановић цијенећи њено мишљење и узимајући у обзир сјајну и врло важну улогу коју је остварила у награђеном филму "Грбавица" редитељке Јасмиле Жбанић, у којем глуми Бошњакињу која рађа дијете након што су је силовали четници током агресије на БиХ.

Карановић нам је на почетку телефонског разговора казала да не може говорити о филму Анђелине Џоли (Angelina Jolie) "У земљи крви и меда". Не зато што га није гледала. Осјетили смо то по резигнацији у њеном гласу. Него због тога што је љута и уморна због свега што се дешава. Због објашњавања. Убјеђивања у истину. Ипак...

- Ово што се дешава нема никакве везе с филмом. То је дизање прашине, то је затирање чињеница, то је негирање онога што се вама догодило! - казала је с огорчењем ова глумачка дива.

Стало нам је чути како Ви гледате на буру реакција, најприје у Републици Српској и у Србији, које је холивудска звијезда Анђелина Џоли испровоцирала својим филмом.

- Оно што замјерам госпођи Анђелини Џоли јесте што се она превише замара што је снимила тај филм. То је једино. Она не треба никоме да се извињава нити ико има права да је уопште пита зашто је она снимила тај филм и зашто није снимила нешто друго! Значи, то су говнарије најобичније. Разни људи имају разне мотиве зашто то говоре. Знате, није лако бити популаран. Када видите да публика нешто тражи, онда узмете за себе оно што вам треба. Све ће то проћи, ти филмови, све то, али... Како ћемо и шта ћемо с историјом?!

Изгледа да они врло добро знају шта раде.

- То је сваког дана у новинама. То је, напосто, акција. И успијевају у тој акцији. За неколико година, све ће бити другачије.

Другачије? У којем смислу?

- Да, све ће бити другачије. Бит ће како су босански муслимани напали Србију, а Сребреница се никада није догодила. Бит ће да су све те силоване жене уствари лажљивице. И рећи ће да је то истина!?

Сва бука која се дигла због филма води, заправо, много озбиљнијој ствари од оцјена да је он добар или лош. Како уопће коментирати такво стање свијести с ове временске дистанце? Чак 20 година након ужаса?!

- Да. Поготово међу младима који немају појма. За њих су деведесете неки простор у којем су се они играли у дворишту... Онда се користи фрустрација, користи се незадовољство. Упире се прстом на оне друге. Знате, страшно је... Била сам у некој емисији, на београдској телевизији. Сва сам била, онако, одузета од количине равнодушности жена које су водиле ту емисију. Та емисија зове се "Жене". Те жене су о силованим женама причале као да оне не постоје.

Говорите с великом горчином у гласу.

- Не могу, немам више снаге... Ја ћу да радим то што радим. Немам намјеру да било кога убјеђујем... Све ће то једног дана да нас стигне и да нас млатне у главу. Али, ја се надам да тада више нећу бити жива.

Због свега изреченог ових дана сјетила сам се једне Ваше изјаве: "Психички је пуно лакше живјети у диктатури него у демократији."

- Да, само што ми не живимо у демократији. Ми живимо у контролираној демократији. Ми, заправо, живимо у прикривеној диктатури.

Шта мислите, колику улогу у нервози, халабуци и сулудим реакцијама попут одлуке о неприказивању филма, игра чинџеница што је холивудска звијезда Анђелина Џоли, а не неко с ових простора, казао да је Србија над БиХ извршила агресију?

- То је, напосто, зато што је она свјетски популарна. Шта мислите, шта то једном таблоиду значи када Анђелина поручује нешто? Какав је онда то супернаслов? И тако сваког дана. Нисам размишљала да ли им то више смета због Анђелине. Не могу више. Пун ми је куфер тих будала, заједно с Ведраном Рудан.

Дакле, читали сте текст на њеном блогу, "У земљи крви и идиота", у којем критизира Анђелину питајући се "ко о силовању може направити бољи филм од силоватеља"?

- То што је она написала је тако гадно. Гадост од једне жене!

Колико сте, заправо, чули правих критика о филму?

- То нема везе с филмом. Негирајући филм, говорећи да је филм лош, ја не знам какав је он, нисам га гледала, заправо се негира догађај у њему. То је циљ, то је суштина. Све

ово вријеме не расправља се о квалитету филма. Само се привидно расправља о квалитету филма, а заправо се покушава рећи да је историја фабрикована. Измишљена. Да је то претјерано и да се то није догодило.

Жене, жртве које су преживјеле силована у БиХ, без обзира на то јесу ли гледале филм, ових дана поново су на вјетрометини, изложене људској безобзирности, бешћутности...

- Нека не читају новине, шта да им кажем. Овај свијет ужасно је суров!

С Анђелининим приказивањем филма у РС понавља се прича као с "Грбавицом". Нико га не жели приказати јавно, траже се алтернативни простори...

- Ма, дајте, молим вас, "Грбавица" је у Републици Српској била један од најгледанијих филмова, на пиратским копијама. Неко је зарадио на томе. И на овоме ће неко да заради. Ствари су у суштини врло прозаичне и врло једноставне. Ту се мало парадирала идеологијама, а заправо је новац битан!

Глумили сте удовицу хрватског бранитеља у филму Винка Брешана "Свјedoци", Есму у "Грбавици", у норвешком филму "Блодсбанд" мајку косовског Албанца...

- Свако нека ради оно што треба да ради и у шта је убијеђен. Ја сам у неке ствари убијеђена и ја ћу наставити да будем то што јесам. Тако да не могу више да се обазирем око себе и да трошим своје вријеме убјеђујући људе да је нешто било када они не дозвољавају да буду било чиме убијеђени.

(Дневни аваз)